

Verslag van de samenkomst van de World Federation of Young Theosophists op het Internationaal Theosofisch Centrum in Naarden

Floyd Melssen

Floyd Melssen studeerde Wijsbegeerte in Nijmegen. Hij is actief bij de Nederlandse Jonge Theosofen en woont in de oostelijke grensstreek.

Op een dinsdag in juni had ik een buitengewone ervaring. Toen ik na een lange reis door de nevelen van alledag eindelijk het grind van het Internationaal Theosofisch Centrum onder mijn voeten hoorde knarsen, wist ik mij gestrand op een soort tempeleiland. Maakt u zich geen zorgen; het weer en de overige omstandigheden waren gunstig. Bovendien was ik niet de enige drenkeling op deze plaats. Ook anderen, een groep van dertig om precies te zijn, waaronder vrienden, bekenden en goedaardige vreemdelingen, waren door de getijdenstromen van het karma uit alle windstreken naar Naarden gedreven.

De reden voor ons treffen was de internationale samenkomst van jonge theosofen. Deze youth gathering die van 17 tot 21 juni plaatsvond, werd georganiseerd door de World Federation of Young Theosophists (WFYT) en haar thema was 'The Occult Life'. De sprekers die waren uitgenodigd waren naar mijn idee geknipt voor het onderwerp. Pablo en Michele Sender zijn u wellicht al bekend vanuit hun lezingen die online beschikbaar zijn. Pablo belichaamt rust en weet zich uit te drukken met een eenvoud die slechts kan voortkomen uit doorleefd inzicht. Michele straalt bevlogenheid en betrokkenheid uit en ze legt makkelijk verbanden met de praktijk van alledag. Beiden ademden een diepe beleving van het pad waarover zij spraken.

Dit thema sprak mij bijzonder aan, omdat ook ik kan worstelen met de vraag hoe een theosofisch leven te leven. Er is een stille verleiding om in het schijnsel van het kaarslicht te blijven rusten, bladerend, verzameland, annoterend. 'Gelukkig met een boekje in een hoekje', om met Thomas à Kempis te spreken. Deze cerebrale benadering, hoe nuttig ook, draagt het risico van glamour in zich en onder die betovering zal de theosofie scholastiek worden. Een luchtkasteel. Mij is het daarom een zegen dat er capabele leraren als Pablo en Michele zijn om het pad weer praktisch te maken.

Het thema van de Zeven Stralen werd eerst aangesneden door Pablo. Hij legde uit hoe deze energieën niet slechts abstracte concepten zijn, maar in werkelijkheid functioneren als bruggen tussen de hogere lichamen en het dagelijks handelen. De stralenleer heeft daarmee een theurgisch karakter, aangezien ze duidt hoe we, bewust en doelgericht, kunnen samenwerken met hogere intelligenties in dienst van het goddelijke plan.

Elke straal heeft zijn eigen karakteristieke vibratie, zijn eigen goddelijke kwaliteit, en brengt een netwerk van correspondenties met zich mee. Dat wil zeggen: zekere zintuigelijke uitingen van goddelijke energieën. Denk aan planeten, kleuren, toonaarden, deugden, Meesters en archetypen. Voor inzicht in deze samenhangen hoeft de lezer niet naar een kopie van Cornelis Agrippa of Liber 777 van Aleister Crowley te grijpen. Binnen de theosofische traditie hebben we voldoende materiaal rondom het thema van correspondenties, zoals het werk van C.W. Leadbeater of de systematische benadering van Geoffrey Hodson, waarin de verschillende lagen van betekenis worden ontvouwd.

Met verwijzing naar voorgenoemden, met name Hodson's werk *The Seven Human Temperaments*, presenteerde Michele de persoonlijkheidskenmerken die met elk van de Zeven Stralen geassocieerd worden. Elke straal kleurt het karakter van diegene die onder haar invloed staat. Dit heeft weerslag op het spirituele pad dat men loopt. De uitnodiging om je eigen dominante straal te vinden, werd door iedereen gretig opgevolgd en leidde tot serieuze, maar ook kritische discussies.

Een WFYT gathering blijft niet beperkt tot lezingen. Dat jonge theosofen ook een snaakse kant hebben, kwam aan het licht gedurende de nachtelijke potjes Weerwolven van Wakkerdam (voor de oningewijden: 'Weerwolven' is een sociaal deductiespel waarin spelers rollen aannemen; de weerwolven elimineren heimelijk dorpsgenoten, terwijl dorpelingen hen trachten te ontmaskeren). Als er niet werd gejaagd door en op weerwolven, dan werd er gevoetbald op het grasveld voor

St. Michael's House of simpelweg gekletst tot laat op de avond. Hierdoor werden de meditatie's 's ochtends door menigeen met kleine oogjes bijgewoond.

Gedurende de vier dagen van de youth gathering hebben Pablo en Michele vele handvatten gegeven om zelf te verkennen hoe een occult levenspad er uit kan zien. Hoewel er zeker sprake was van kennisoverdracht, waren de lezingen en workshops meer dan dat. Het voelde voor mij ook als een machtiging om er bij thuiskomst daadwerkelijk zelf mee aan de slag te gaan. Nu alle informatie heeft kunnen bezinken, en de indrukken grotendeels zijn verwerkt, zal ik dat met enthousiasme doen.

Naast de hartelijkheid en de expertise van Pablo en Michele, was het vooral ook de aanwezigheid van de andere jonge theosofen die de samenkomst haar betoverende glans gaf. Er hing een sfeer die tegelijk ongedwongen, maar intens was. Er heerste een sfeer waarin de barrières die men doorgaans opwerpt worden neergelaten en men elkaar ontmoet op een niveau waar woorden soms overbodig zijn. In die openheid schijnt de kristallijne schittering van het authentieke Zelf in de ander door. Het afscheid op zaterdag kwam dan ook met een zachte weemoed.

In de auto op weg naar huis reflecteerde ik op het mysterie en de betekenis die in de wereld schuilen, zij het vaak verborgen achter het alledaagse leven. Deze juni hebben de woorden van W.B. Yeats zich voor mij bewaarheid: *Er is een andere wereld, maar ze bestaat in deze.*

